

SVENSK MUSIKTIDNING

N: 2.

Redaktör och utgivare:
FRANS J. HUSS.
Telefon: Vasa 6 19.

NORDISKT MUSIKBLAD.

Stockholm den 15 Januari 1901.

Expedition: Kungstensgatan 56.

Pris: Helår 5 kr. Lösnummer 25 öre.
Annonspolis 20 öre pr petitrad.

21:a Årg.

Carl Lejdström.

Verksamheten vid Kgl. operan, landets förnämsta musikdramatiska konstanstalt, har, likasom dess konstnärer, naturligt nog i denna facktidning ständigt varit uppmärksammade. Dess första nummer visade på sin första sida Oscar Arnoldson i helfigur såsom Fra Diavolo; de flesta framstående operaartisternas bilder med biografier ha sedan varit här framställda, några flera gånger med anledning af jubileer eller af andra orsaker, och äfven operans kapellmästare, allt ifrån dess början ha illustrerat dessa spalter. Vi ha sålunda haft att framvisa ett helt bildergalleri af våra operaartister, och då tidningen nu inträdt i sitt tredje decennium må en framställning af detta artistgalleris innehåll här följa. Det är de sceniska konstnärerna vi sålunda, i kronologisk ordningsföljd, uppräknat, intagande äfven främlingar, som varit gäster eller engagerade vid operan. Af skyldig artighet mot damerna börja vi med dem. De äro: Signe Hebbe, Selma Ek, Vendela Andersson(-Sörensen), Sigrid Arnoldson, Dina Edling, Anna Klemming, Charl. Strandberg, Math. Gelhaar, Carolina Östberg, Mathilda Jungstedt, Märta Petrini, Augusta Öhrström, Ida Moritz(-Brag), Sigrid Wolf, Emma Holmstrand, Anna Karlssohn, Georgina Sommelius (-Bottero), Vilhelmina Strandberg, Lydia Wessler(-Molander), Dag-

mar Sterky (-Möller), Paula Frödin (-Lindberg), Fausta Labia, Anna Petersson-Norrie (gäst), Mathilda Taube, Adèle Almati-Rundberg, Ellen Nordgren-Gulbranson, Sofie Lindegrén och Gertrud Sparrman (Hans och Greta), Agnes Janson (-Fischer), Kristina Nilsson (gäst), Anna Thulin (-Hellström), Davida Afzelius, Elma Billing, Jenny Lind, Gina Oselio. — Innan vi uppräknat våra manliga operasångare, påminna vi om följande med bildergalleriet införlifvade främmande gäster på den kungliga scenen: Pauline Lucca, Zelia Trebelli, Nelly Melba och Febea

Strakosch; endast korsaterande sjöng på densamma nyligen Adelina Patti-Cederström. Vidare sluta sig till dem de manliga: Augusto Brogi, Osvaldo Bottero, Heinrich Bötzel, Francesco d'Andrade, Nils J. Simonsen, J. Nordal-Brun, Vinc. Pasqualis, Emil Götze, Nicolaus Rothmühl, Georg Anthes samt Federico Morello, under ett spelår engagerad.

Af svenska operasångare från äldre tid hafva Julius Günther och Isidor Dannström här varit i bild synliga. Utom Arnoldson, som förr omnämnts, äro de öfriga porträtt meddelade i följande ordning: Olof Strandberg, Fritz Arlberg, Robert Ohlsson, Anders Willman, Arvid Ödmann (flere), P. Janzon, Victor Dahlgren, Leonard Labatt, Carl Fredr. Lundqvist, Johannes Elmblad, Olof Lemon, Axel SELLER-gren, Helmer Strömberg, Hjalmar Håkansson, Michael Bratbost, Carl Oscar Johanson, Herman Brag, Conrad Behrens, John Forsell, Oscar Lejdström, (deb.), Oscar Bergström, Gustaf Henrikson, Henning Malm.

Detta porträttgalleri tillöka vi nu med bilden af Carl Lejdström, som snart i sju år tillhört kungl. operascenen och der för-förvärfvat sig goda meriter på samma gång som han kan glädja sig åt publikens sympatier. En särskild anledning att fästa uppmärksamheten på denne konstnär är hans framträdande under dessa dagar såsom Hans Sachs i »Mästersångarne», en maktpåliggande rol, med hvars utförande han till-

Carl Lejdström.

vunnit sig välförtjänt beröm, äfven af den främmande utmärkte och erfarne konstnär, som snart lär bli hans medspelare i samma opera, nämligen Georg Anthes. — Några biografiska notiser meddela vi nu jemte förteckning öfver de roller hr Lejdström hittills, utom den nyssnämnda, uppburit på k. operan.

Carl Victor Lejdström är född i Stockholm d. 25 oktober 1872, yngre broder till n. v. sångläraren vid Musikal. akademien, dir. Oscar Lejdström, som äfven utbildat honom i sångkonsten. Efter att ha genomgått Real-läroverket äfvensom Frans Schartaus Handelsinstitut egnade han sig åt konsten på allvar och hade operascenen till mål, hvarför han ock i två år tog undervisning i plastisk af en så god lärare som Anders Willman. Innan han trädde fram på scenen fick man tillfälle att i konsertsalen göra bekant-skap med den unge sångarens vackra, fylliga och rätt omfångsrika, dock ännu litet tunga röst.

Sin första debut på operan gjorde herr Lejdström med framgång d. 14 febr. 1894 såsom Max i »Alphyddan»; hans nästa debutrol blef under april Escamillo i »Carmen», där sångarens för scenen fördelaktiga figur och apparition gjorde sig än mera gällande. Härefter följde samma år engagement. Bland öfriga sedan af honom utförda partier kunna vi nämna Lothario i »Mignon», Diego i »Estrella di Soria», Bazil i »Barberaren», Silvio i »Pajazzo», Härroparen i »Lohengrin», Alfonso i »Leonora», Lescant i »Mannon», Richard i »Vårdrottningen», Belcor i »Kärleksdrycken», Fredric i »Lakmé», Bustamente i »Navarresiskan», Valdemar i »Valdemarsskatten», titelrolen i »Mefistofeles», Papageno i »Trollflöjten», Mazetto och Leporello i »Don Juan», Almaviva och Figaro i »Figaros bröllop», hvarjämte han är färdig att framträda som Holländaren i Wagners opera, när så påfordras. För ytterligare konstnärlig utbildning kommer hr. Lejdström i sommar att företaga en studieresa i Tyskland.

Utländsk musikproduktion under förlidet år.

En samlad öfversikt af den utländska skörden på tonkonstens odlingsfält under det gångna året torde äga sitt intresse, om ock en redogörelse däröfver här endast i korthet kan meddelas. Först må då de nya verken på scenen tagas i betraktande. Tyskland och Italien äro de till kvantiteten produktivaste, och beträffande kvaliteten kan man icke finna, att döma efter beröm och framgång, någon scenisk nyhet värd något första pris. Mascagnis och Leoncavallos land

tycks äfven under förra året ha tagit försteget framför Wagners.

Vår öfversikt börja vi emellertid med det oss närmare liggande Tyskland. Af större operanoviteter ha vi då att uppräknade följande, därvid placerande komponistens namn före hans verk:

Gustav Kulenkampff: »König Drosselbart», sagoopera (Berlin m. fl.); Alex. Zemlinski: »Es war einmal», likaledes sagoopera (Wien); Arnold Mendelssohn: »Der Bärenhäuter» (Berlin, Th. d. Westens); M. v. Fielitz: »Das stille Dorf» (Hamburg, Bremen); Balduin Zimmerman: »Das Wintermärchen», text af komp. (Erfurt); J. Erb: »Abendglocken» (Strassburg); G. Niehr: »Der Schelm von Bergen», efterl. verk (Dessau); Reinh. v. Montowt: »Die letzten Tage von Pompeji» (Lübeck); Otto Kurth: »Das Glück von Hohenstein» (Detmold); Ad. Arensen: »Die Hochzeit in Ferrol» (Strassburg); Lothar Kemper: »Die Sansculottes» (Zürich).

Af komiska fleraktsoperor äro tre mera framträdande, nämligen: Otto Fiebach: »Die officiere der Königin», text efter Scribes »Ett glas vatten» (Dresden); Bruno Oelsner: »Der Elephant» (Darmstadt); Andr. Mohr: »Arnolda», munter sagoopera med dans. — Talrikare hafva enaktsoperorna varit. Af dem har Eugen d'Alberts »Kain», musikal. tragedi, text af Bult-haupt, från Berlins k. opera spridts till flere tyska scener; vidare märkas Max. Morold: »Der Bundschuh» (Wien); Emile Sahlender: »Der Mummelsee» (Heidelberg); Ferd. Hummel: »Die Beichte» (Berlin, k. op.); A. C. Strahl: »Der Nachtwächter» (Magdeburg); G. v. Roessler: »Schuster Jan» (Frankfurt a. M.); Bogumil Zepler: »Nacht» (Bern, Strassburg).

Italiens årsväxt på operans område har varit öfverflödande rik som vanligt. Främst af dess alster kan nämnas Giacomo Puccinis »Tosca», först gifven i Rom, sedan i andra italienska städer, i London och Sydamerika; därefter märkligast är Leoncavallos »Zaza», hvars premiäre ägde rum d. 10 nov. i Milano. Vidare må nämnas: Cesare Galeotti: »Antonius» (Milano); P. La Rotella: »Iwan» (Bari, Milano); Eug. Brenna: »Il Proscritto»; E. Lucatello: »Vittime» (Venedig); Aless. Marracino: »Corrado» (Rom); Alfr. Fimiani: »La Moretta» (Neapel); Ulysse Azzoni: »L'Agitatore» (Bologna); A. Lozzi: »Le Vergine» (Rom); Ettore Panizza: »Il Medio Evo Latino» (»Den latinska medeltiden»), en slags operatrilogi för en afton med libretto af L. Illica (Genua).

I Frankrike har, att döma af där förekommande premiärer, operakomponerandet haft ringa fart. Stora operan i Paris hade att bjuda på en enda fransk nyhet: »Lancelot» af Victorin Joncières; Opéra Comique tre:

Gustave Charpentiers »Louise», roman musical; Camille Erlangers »Le juif polonais» och Ernest Lefèvres enaktsopera »Le Follet». Théâtre lyrique de la Renaissance framförde en nyhet: »Martin et Martine» af Em. Trepard. I Grenoble uppfördes en ny komisk opera »Mamzelle Sans-Gêne» af Maurice Gelerne.

England har intet att framvisa på den allvarliga operans gebit. En liten enaktspjäs »The lady of Longford» af den angliserade tyske komponisten L. Emil Bach förirrade sig till kontinenten (Prag, Hamburg) men gjorde fiasko.

Äfven från Amerika har man blott en enda novitet att omtala, den komiska operan »The Monks of Malabar» af Ludv. Engländer (Newyork).

Mera produktiva hafva Belgiens och Hollands komponister varit. Följande nyheter ha där framträtt: Jan Blockx: »Thyl Uylenspiegel» (Monnai-teatern i Bryssel); André Fijan: »Les fugitifs» (Gent); E. van Brucke-Fork: »Selenia», S. van Millingen: »Dartula» (Haag); Karel Ph. Mönch: »Helge» stor femaktsopera (Amsterdam, Nederländska operasällskapet).

I Ungern har kungl. teatern i Budapest framfört tre nyheter. Edm. Farkás: »Das Bahrgericht»; Jos. Bahner: »Die Schmuggler»; Varrincecz: »Rosamunda», — Czeckiska nationalteatern i Prag har af inhemska nyheter att uppvisa: Hans Trucek: »Andrea Crini»; Adalb. Horak: »Babicka»; Zdenko Fibich: »Pad Arkuna» (»Arconas fall»).

Ryssland har kommit med två nyheter: N. A. Rimsky-Korsakow: »Das Märchen vom König Saltan» (Moskwa); Adam Münchheimer: »Mazepa».

Andra nyheter äro: en polsk opera »Inka» af Wladislaw Zelinski (Lemberg); en slovenisk nationalopera »Nicolas Subic-Zrinjski» af J. de Zajc (Laibach); en rumänisk opera »Petru Ranesch» af Edv. Caudella (Bukarest); en grekisk »Die beiden Brüder» af L. Lavranga (Athen). — I Spanien ha två nyheter kommit till: »Raquel» af Torna Breton (Madrid) och »Euda d'Uriach» af Amades Vives (Barcelona).

En norsk opera af Gerh. Schelde-rup har under titeln »Norwegische Hochzeit» haft sin premiäre på Prags nationalteater. I Köpenhamn har Lange-Müller framträtt med en ny 4-aktsopera »Vikingebloed» och Aug. Enna med sagooperan (1 akt.) »Flickan med tändstickorna» (»Das Streichholz-mädchen»), hvilken först uppfördes i Amsterdam och sedan har gått öfver flere tyska scener. Underligt nog har den lilla omtyckta operan ännu ej hunnit till Stockholm.

Vi vända oss nu till operetten. I Wien har, efter Millöckers död, Rich. Heuberger och Carl Weinberger suttit vid styret; en nyhet af den förre är »Sechsuhr-Zug», af den senare

»Diva». Vål emottagna tyska operetter äro vidare »Der Tugendring» af Louis Roth, äfven Wien-komponist, samt Heindr. Platzbeckers »Der Wahrheitsmund» (»Bocca della Verita»), den förstnämnda i Berlin, den sistnämnda i Dresden.

En mängd tyska scener ha förvärfvat sig Audrans »Die Puppe» (Dockan) och flere af dem en äldre liten operett af Messager: »Brigitte».

Sidney Jones, den lycklige »Geisha»-komponisten, har kommit med två nyheter »Der griechische Slave» (»A Greek Slave») och »San Toy», chinesisisk operett-burlesk, uppförda i Berlin och Wien. — I London har framträdtt »The Messenger Boy», ett verk af två librettister och fyra komponister. — Paris har haft att bjuda tre mera betydande nyheter i denna genre: »La fiancé de Thylda af L. Varney, »La belle au bois dormant» af Ch. Lecocq och »Les petites Vestales» af J. Cle-ric och Fr. Le Rey.

Musikrevy från Dresden.

Återblick på sistförflutna höst-säsong.

K. operan hade i början af okt. en premiére, motsedd med stort intresse. »Kain», musikalisk tragedi, och »Die Abreise», musikaliskt lustspel, båda af den geniale komponisten och världsberömde pianovirtuosen Eugen d'Albert, fingo här ett entusiastiskt mottagande och utförandet var höjdt öfver all kritik, som man säger. Kain med sin allvarliga text är utarbetad med stor intelligens och djupkänsla och ernådde ett intensivt bifall af den talrika publiken, som entusiastiskt framropade den här så högt uppburne komponisten.

De utförande konstnärerna voro också inspirerade och såväl Wittich som Kramer (Eva) voro i sång som spel hänförande. Hr Scheidemantel som Kain var öfverträfflig. Hr Anthes' Abel var tilltalande och hans yttre särdeles sympatiskt. Hr Wachter hade tillfälle att såsom Adam glänsa med sin charmant »basso profundo». Ett särskildt beröm förtjänar hr Perron (Lucifer), Frl. v. Chavanne och Nast, voro äfven i de små partien utmärkta. Af gripande verkan voro körerna bakom scenen. Men operans förnämsta styrka ligger dock i orkestern, som på ett öfverlägset sätt framtröllade de olika stämningarna, skildrande dessa människors första känslor med den tänkbart största orkesterteknik. Oaktadt d'Albert helt och hållet är subjektiv märkes dock inflytande af Wagners sista operor. I motsats till »Kain» är »die Abreise» lätt och graziös såväl i musikaliskt som dramatiskt afseende.

Handlingen är kort, och endast fru Wedekind samt hrr Perron och Jäger äro tagna i anspråk för utförandet. Orkestern är behandlad å la Mozart.

Som sagdt — operorna hade en glänsande succès. d'Albert och kapellmästaren hr Schuch fingo otaliga gånger mottaga publikens lifliga erkänsla.

Den 30 nov. gick Saint-Saëns »Samson och Dalila» öfver scenen. 1877 uppfördes den i Weimar och har sedan gifvits äfven å flere andra större scener här i Tyskland utan att hålla sig längre uppe. Saint-Saëns är alltför objektiv och förmår ej i längden att fångsla. Utförandet var — enl. flere personers utsago, som sett operan i Paris — bättre här, särskildt arrangementet af baletten. Handlingen är förlagd till 1150 före Kristus och skickligt dramatiserad af Lemaire. Körerna äro förträffliga och röja studier af de tyska mästarna; särskildt storartad är 1:sta aktens kör: »Haltet ein» och damkören »des Lenzes volle Blumenpracht». Balettmusiken är bland det mest anslående. Hr Anthes (Samson) återgaf partiet storartadt, med sin varma stämma och sitt eldiga temperament satte han lif i det eljes temligen monotona partiet. Perron som öfverstepräst var likaledes beundransvärd. Frl. von Chavanne förde sig majestätiskt och såg briljant ut. Hon träffade också den riktiga tonen för såväl kärlek som hat, däremot var hon ej tillräckligt demonisk. Hennes vackra alt klingade storartadt och partiet torde hittills vara hennes mest glänsande. De mindre partierna voro på bästa vis representerade af hr Rübsahm, Brag, Rains och Plasehke. Dessutom delades bifallet äfven åt regisseur Moris och Hoftheatermaler Riech, som erbjöd det utsöktaste i dekorationsväg. Balettmästaren Berger inropades otaliga gånger för öppen ridå och generalmusikdirektör v. Schuch, som på sitt vanliga temperamentfulla vis ledde operan, skördade lifligt bifall för instuderandet och för K. Kapellets härliga utförande.

Då utrymmet ej medgifver omnämnandet af de öfriga operarepresentationerna, öfvergår jag till 2:dra symfonikonserten af »Königl. Musikalischen Kapelle». Programmet upptog ouverturen till »Lodoiska» af Cherubini och Symfoni G-dur af Haydn. Hufvudintresset var koncentreradt omkring Philipp Scharwenkas »Dramatische Phantasie», som fylde konsertens 1:sta del.

Då namnet Scharwenka är tillräckligt bekant uti Skandinavien behöfves intet biografiskt meddelande — utan stannar jag uteslutande vid kompositionen. Scharwenka kallar sitt op. 108 »Dramatische Phantasie» och detta hans op. 108 är ett af nutidens mest betydande verk och rikt på melodiska hänförande tankar. Då

det sistlidne maj uppfördes i Bremen blef det prisbelönt af »Allgemeine Deutscher Musikverein». Det är en värdefull skapelse, lika rik på otalstämningar, som på enskilda sadana. Stilen visar den betydande frihet, som hvarje betydande talang tar för sig i anspråk, men den klarhet och intelligens, som utmärker kompositionen, gör den njutbar för äfven icke musiker» och den stora musikaliska publiken. En upplifvande värme, ett äkta konstnärstemperament strålar fram ur det hela. 1:sta satsen (Allegro patetico) är hållen i bred, storslagen stil och är hänförande i sin storslagenhet. 2:dra satsen, Andante tranquillo, är i mitt tycke det mest fängslande, särskildt verkar en Zwiegesang mellan klarinett (kammarmusiker Gabler) och harpa (fru kamer-virtuosin Bauer-Ziesch) högst poetiskt och utförandet från dessa berömda konstnärer var en stor njutning. Slutligen öfvergår denna slags duett till det liksom suckande, längtande hufvudmotivet, hvarefter 3:dje satsen börjar med ett kraftigt motiv först för violinen och sedan upptages af blåsinstrumenten särskildt horn och trumpet. Den dramatiska karaktären utmärker sig genom rytmisk liflighet och en präktig instrumentation, som någon gång påminner om Wagners »Tristan»; med det fullkomliga utförandet af K. Kapellet under hofkapellmästaren Hagens ledning fann detta härliga verk sitt välförtjänta bifall. Trots enträgena framropningar trädde komponisten ej fram utan blef kvar i sin loge, där äfven märktes den i Stockholm nog från hans konserterande tillsammans med violinmästaren Sauret ihågkomne prof. Xaver Scharwenka.*

Till sist något om kammarmusik och då väljer jag 1:sta »Abend» den 5 nov. i »Museum» af 1:ste hofkonsertmästaren Henri Petri. Öfver dessa konserter har jag förut ofta talat. Sedan ett år har en personalförändring försiggått. Efter den för Stockholmspubliken bekanta pianisten fru Margarethe Sterns död, har konsertmästaren Petris son, anställd som 1:ste violinist i Königl. Kapellet intagit hennes plats »am Clavier». Den unge Petri tyckes vara ett geni, ty att samtidigt uppnå så stor fulländning å 2:ne instrument (violin och piano) då han knappt har öfverskridit barnåldern, måste man kalla mer än talang. Då han i sitt hem har den bästa ledning och bevaras för öfveransträngning genom för mycket konserterande, kan man af honom vänta ännu större fulländning. Petri's uppfattning är mogen och intelligent, hans teknik klar, elegant och solid.

* På det varmaste är Scharwenkas fantasi att rekommendera för K. Operans symfonikonserter.

Hans utförande af pianopartiet uti Schuberts härliga Ess-dur-trio var berömvärdt; cellisten Wille delade bifallet med de andra. Konserten inleddes med Sonat i B-dur af Mozart, fulländadt föredragen af båda herrar Petri.

Herr Wille, som numera tillhör K. Kapellet och förr var solo-cellist i Gewandhaus, Leipzig, tillhör nu Petri-ensemblen i st. för baron v. Lilien-cron. Aftonens nyhet var en kvintett, F-dur, af Waldemar von Baussner, en ung härstädes bosatt komponist. Den begåfvade tonsättaren visade i denna kvintett, en betydande förmåga och vann publikens synnerliga intresse. Af kvintettens delar slog Scherzot, växlande mellan humor och djupt allvar, mest an. Andra satsen med sitt sångbara tema och ett vackert solo för horn var i mitt tycke dock den mest anslående — Hr von Baussner utförde själf pianostämman och visade sig som en betydande pianist. Kvintetten (manuskript) kan äfven varmt rekommenderas för Stockholms kammarmusiksoaréer.

G. W.

Musikpress och Litteratur.

På Abr. Lundquists (Georg Abr.-son Lundquists) förlag har utkommit

för piano 2 händer:

PETERSON-BERGER, WILH.: *Frösöblomster*. Ny samling. 6 melodier för piano. Solhelsning. Jämtland. Långt bort i skogarna. Vid Larmsess'. Vågor mot stranden. Minnen. Pr. kr. 1: 50.

Expeditionen af Ljus har utsändt

Svensk Sång n:o 48 årg. I, n:o 1 årg. II (dubbelhäfte). Pr. 15 öre. Innehåll: för piano: O. Kahnt: Polka; Tor Aulin: Albumsblad; för sång: Karl Valentin: »Du svenska sång», ord af tonsättaren; A. Hallén: Ava och Waldemar. Seen ur tredje akten af »Waldemarskatten». — Program 1901. — Musiken i forna dagar: Den flerstämmiga musiken (forts.).

Zeitschrift der Internationalen Musikgesellschaft. Jahrg. II. Heft. 4. Jan. 1901. Innehåll: K. Navratil (Wien): Über musikalische Unterrichtsanstalten. — L. Dauriac (Paris): La Saison Musicale à Paris. — Aufführungen alterer Musikwerke, m. m. (se Sv. M. T. n:o 1).

Peterson-Bergers nya samling »Frösöblomster» blef till julen så begärlig, att första upplagan blef slutsåld innan något exemplar kom oss tillhanda. Af de särskilda styckena äro »Solhelsning», »Vågor mot stranden» samt »Minnen» mest originella och underhållande, de öfriga äro hållna i mera känd folkton.

Svensk Sång 1901 kommer att i afdelningen »Gammalt och nytt» upp-

taga, jämte äldre tonsättningar, otryckta kompositioner af flere nu levande framstående tonsättare samt en ny afdelning »Från Stockholms opera». Den populära musikhistorien kommer att fortsättas, inledd med en uppsats »Ur svenska musikens häfder» af d:r Adolf Lindgren.

Hufvudredaktör är fortfarande d:r Karl Valentin.

Följetong.

Paganinis »Carneval» på Tahiti.

Violinvirtuoson Miska Hauser (1822—1887) var en vida berest man, som konserterade i alla världsdelar, till och med i Australien och på Söderhafsoarne och äfven har utgifvit en beskrifning öfver sina resor. År 1856 besökte han sålunda Tahiti och skrifver följande om en konsert, som han där gaf:

»Sällan har väl någon konsertgiffare i världen sett ett så underbart publikum församladt omkring sig, som det, hvilket omgaf mig i Tahiti, den 6 oktober.

Lokalen, som för tillfället var inredd till konsertsal, hade förr gjort tjänst som de inföddas afgudatempel; sedermera hade på detta ställe, till följd af drottningens befallning, de falska gudarna blifvit upprända; därefter hade på samma rum en fransysk ståndrätt hållits, därunder de upproriska indianerna blefvo dömda till döden; för närvarande uppträder här som en tidens härold en i svart frack klädd virtuos, och söker att med sin fiol och stråke bibringa dessa naturbarn några begrepp om denna moderna europeiska kultur, från hvilken de af en välgörande försyn hittills blifvit förskonade.

Till höger i salen sitter, midt ibland tropiska växter, den franske guvernören och hans gemål, omgifven af en hel mängd officerare i ljusa, skimrande uniformer. Till vänster synes en af hammattor beklädd och med brokiga bomullstyg utsirad plats, inredd för den barfotade drottningen. Den öfriga delen af salen är fylld af de inföddas högst egendomliga gestalter, hvilkas hörselsinnen hittills bevarats friska och ofördärfvade, och hvilka icke svärma för någon annan sång än för näktergalarnas.

Jag framträdde, bugade mig för mitt barfota auditorium och började konserten. Visserligen åtgick det en god stund innan man lyckades göra denna publik begripligt, att på en konsert man egentligen blott skall höra, hvilket dock de flesta icke tycktes veta af, ty de pladdrade så högljuddt, att jag flere gånger blef afbruten och åter måste börja.

Jag spelade Othello-fantasien af Ernst — men ett smattrande trumpet-skall med ty åtföljande pukhvirflar skulle säkerligen mera förnöjt dessa gula öboar än mitt fattiga violinspel; ty förutom några vänliga europeiska händer, rörde sig icke ett finger till applåd. Stycket gick till ända utan ringaste tecken till belåtenhet; så utan bifall har jag ännu icke på jordens vida rund spelat för någon publik.

Nu inkom drottningen, ledande vid handen ett litet barn och beledsagad af sina hofdamer, hvilka, i likhet med sin härskarinna, barfotade och i fantastiska klädedräkter trippade in i salen och med nyfiken beundran afbidade de ting som komma skulle.

Tahitis första musikcelebritet, Mr. Camieux, chef för det franska militärkapellet, en axelbred jätte, framträdde nu och blåste ett stycke på flöjt. Det sades att det var en Cavatina ur »Ernani», och man skulle möjligtvis hafva igenkänt stycket, om blott den korpulente blåsaren, på hvilken svettdropparna af ansträngningen under hans spel perlade i pannan, icke olyckligtvis allt som oftast förgäfvos sökt att få fram de flesta tonerna. Denne konstnär hade dessutom det originella manér, att, sedan han slutat, framgå till guvernörens fru och underdånigast kyssa hennes hand, en hyllning som, ehuru väl den innebar en uraktlåtenhet, begången mot den barfota Pomare och hennes gula hoffruntimer, dock var vida förlåtligare än hans flöjtblåsning, som jag trodde aldrig skulle ta slut; ty trots mina värtaliga tecken att någon gång upphöra, kvintilerade han desto längre. Redan såg jag till min stora förskräckelse den gäspande Pomare resa sig från sin plats, jag såg hur naturbarnen, hvars hörselorganer blifvit ställda på ett så hårdt prof, lämnade salen, jag kände huru alla lockande illusioner att genom mitt spel hänrycka den barfota monarkinnan, huru alla förhoppningar om ordnar, rykte och odödlighet i detta ögonblick med ens försvunno. O du olycksalliga flöjtspel, hvi skulle du så hafva fallit Mr. Camieux på läppen! Pomare lämnade salen utan att hafva hört mig, och utdrifven af den fördomde flöjtisten.

Sedan mitt upprörda sinne så mycket som möjligt var hunnit lugna sig, och den osalige fransmannen upphört att blåsa, framträdde jag ånyo för publiken. Jag samlade allt det mod jag ägde kvar och spelade sentimentala kärlekssånger och paganiniska hex-variationer — allt förgäfvos; icke ett enda bifallstecken belönade mig; de gula öboarne stodo där stela och utan ringaste deltagande, alldeles som förut.

Då, i högsta betryck, och med ett ohjälpligt fiasco för ögonen, fattade jag ett djärft beslut. Hjälp, spegel-

fäkeri! tänkte jag och slet med det samma i vredesmod inför ögonen på det gapande publikum, strängarna från violinen, samt spelade »Carnevalen» på den ensam kvarsittande G-strängen. Det tog skruf. Ett sorl af öfverraskning genomflög mängden, och strax blef jag omringad af de gula naturentusiasterna, hvilka vid hvarje passage, men synnerligast då jag grep flageolet-tonerna, utbröto i ett bifallsjamt sådant ett civiliseradt publikum omöjligt förmår frambringa. Jag gick på med min Carneval — improviserande allt flere nya variationer; ju galnare och mera barockt dessa klingade, desto lifligare jublade mina barfota beundrare, och de lämnade icke salen förr än min arm sjönk ner af trötthet och var urständssatt att mera föra stråken.

Efter konserten var hela Tahiti försatt i den mest entusiastiska spänning. Alla talade om den främmande violinspelaren, som kommit seglandes öfver så många haf och förstod att kvittra på ett stycke trä lika bra som en fogel. De läckraste frukter och grannaste blommor skickades till mitt hotell. Hvar gång jag spelar, samlar sig en skara beundrare utanför mina fönster, och när jag går ut, hälsa alla på mig och komma vänligt emot mig — med ett ord, jag är Tahitis hjälte. Och alladessa underverk har »Carnevalen» ensamt åstadkommit! Sannerligen, violinspelarna veta icke huru mycken tacksamhet de äro skyldiga detta stycke, hvars undergörande verkan lik en sirensång ofta uppehåller den mest känslolösa publik; huru ofta har det icke, såsom förhållandet var denna gång, utgjort min enda räddning.»

Från scenen och konsertsalen.

Kgl. teatern. Jan 1. VERDI: *Aida* (Aida, Amneris: fruor Östberg, Afzelius; Radames, kungen, Amonasro, Ramphis: hrr Bratbost, Elmblad, Forsell, Södergren). — 2. GOUNOD: *Faust* (Margareta, Martha, Siebel: fru Lindberg, frökn. Edström, Hallgren; Faust, Meistofeles, Valentin: hrr Nyblom, Södergren, Söderman). — 3. MOZART: *Don Juan* (Donna Anna, Donna Elvira, Zerlina: frk Hulting, fru Östberg, frk Hamberg, deb.; Don Juan, Don Octavio, Leporello, Guvernören, Mazetto: hrr Forsell, Malm, Lejdström, Södergren, Grafström). — 4, 12. MASCAGNI: *På Sicilien* (Santuzza: frk. Magna Lykseth, 1:sta debut; Lola, Lucia: frök. Edström, fru Strandberg; Toridde, Alfio: hrr Bratbost, Lundqvist; LEONCAVALLO: *Pajazzo* (Nedda, frök Hallgren, fru Hellström; Canio, Tonio, Silvio, Beppo: hrr Bratbost, Söderman, Forsell, Lundmark). — 5. WEBER: *Friskytten* (Agatha: fru Nordin-Strömberg; Anna: frk Hamberg, deb.; Max, Kasper, Ottokar, Kuno, Eremiten, Kilian: hrr Malm, Elmblad, Lundqvist, Söderman, Vallgren, Grafström). — 6. Kl. $\frac{1}{2}$ 2 *Vermålingarne*; Kl. $\frac{1}{2}$ 8 VERDI: *Trubaduren* (Leonora, Azucena, Inez: fruor Östberg, Afzelius, frk Hallgren; Grefve Luna, Manrico,

Ferrando: hrr Forsell, Nyblom, Söderman). — 7. MOZART: *Trollflöjten* (Nattens drottning, Pamina, Papagena: fru Östberg, frkn. Hulting, Hallgren; Tamino, Sarastro, Papagena, Monostatos, Talaren: hrr Malm, Södergren, Lejds röm, Forsell, Lundqvist; Tärnorna: frk Karlsohn, fru Lindberg, frk Edström; Genierna: frkn Iernqvist Lindgren, Gaston). — 8, 14. *Vermålingarne* — 9 BIZET: *Carmen* (Frasquita, frk Lindgren; Escamillo, smugglarhövdingen: hrr Vallgren, Forsell). — 10 Thomas: *Mignon* (Mignon-fröken Svärström, deb.; Philine: frk Karlsohn; Meister, Lothario: hrr Ödmann, Vallgren). — 11. *Trubaduren*. — 12. *På Sicilien*; *Pajazzo*. — 13. ROSSINI: *Vilhelm Tell* (Mathilda, Hedvig, Jemmy: fru Lindberg, frkn. Edström, Fernqvist; Vilhelm Tell, Arnold, Fürst, Melchthal, Gessler, Rudolf, Ruodi, Leuthold: hrr Forsell, Ödmann, Södergren, Nygren, Söderman, Bratbost, Nyblom, Grafström.)

Vasa-teatern. Jan. 1—15. PLANQUETTE: *Corneilles klockor*; 1, 6, 13. SIDNEY, JONES: *Geishan* (matiné).

Svenska teatern. Jan. 13. *Vermålingarne* (matiné).

K. F. U. M-salen. AULINKVARTETTENS 3:de kamarmusiksoaré. Beethoven: 1. Stråkkvartett, Ciss-moll. op. 131; 2. Pianotrio, B-dur, op. 97; Stråkkvintett, C-dur, op. 29 (altviol II: hr M. Ahlberg).

Musikal. Akademien. Jan. 13. SVENSKA MUSIKERFÖRENINGENS 2:a orkestermatiné. Medverkande: fru D. Möller, hrr Rich. Andersson, W. Stenhammar, John G. Jacobsson. 1. J. S. Bach: a) Ouvertyr, b) Konsert för 3 pianon m. ork; 2. Beethoven: »Wellingtons seger eller slaget vid Vittoria»; 3. Wagner: a) »Im Treibhaus», »Träume», sänger m. ork.; 4. Wagner: Gudarnes intåg i Valhall, ur »Rheingold».

Debuter och nya rollbesättningar ha utgjort kgl. teaterns nyheter hittills detta år. Zerlina i »Don Juan» och Anna i »Friskytten», frök. Svärström fortfarande som Mignon, men därtill har i en första debut här framträdtt en norsk sängerska frök. Lykseth som Santuzza. Fröken L., för närvarande elev af hr Forsell, äger en välljudande, stark och i höjden mäktig stämma och redde sig rätt väl med den dramatiska uppgiften. För ett par år sedan tillhörde hon också Lombergiska operasällskapet och har sålunda scenvana. I »Trubaduren» har fru Afzelius väckt bifall i Azucenas parti genom sin ypperliga stämma, som med mera mjukhet och värme i föredraget skulle göra sig än bättre gällande. Hr Nyblom utförde med framgång Manricos rol. Rösten, hvars höjdtöner träda väl fram, visade sig stundom väl svag i ensemblen. — Från de öfriga teatrarna ingenting nytt.

Aulin-kvartettens Beethovenafton hade samlat en rätt talrik åhörareskara. Tre af den store mästarens förnämsta verk stodo ock på programmet, som började med den underbara 14:de stråkkvartetten, en bland hans sista (n:o 15 och 16 tillhöra efterlämnade verk). Kvartetten är delad i två afdelningar, första med 4, andra med 3 satser, ett par af dessa dock helt korta. Detta verk, som för ett år sedan utfördes af Aulinarne, återgafs nu med stor pietet och precision. På

detta följde den präktiga stora pianotrio i B-dur och till sist stråkkvintetten i C-dur, komp. 1801 (således för hundra år sedan, den mellersta af de tre för 2 V., 2 A. o. Vc.). Efter slutnumret skördade de spelande rikaste bifall för det storverk de utfört denna afton — Svenska musikerföreningens 2:a orkestermatiné gafs för talrik publik i Musikal. akademiens stora sal och hade ett storslaget program, börjande med ett par intressanta kompositioner af J. S. Bach, en raskt framtrafvande uvertyr (ur orkester-suite i D-dur) samt D-moll-konsert för 3 pianon och orkester, af hvars tre afdelningar i synnerhet den mellersta, »Sicilianan», är anslående. Det stora verket utfördes med säkerhet och samstämmighet mellan orkestern och de tre Malmjöflyglarne, som nu öfvertagit de ursprungliga Clavecinernas roller. Hr Stenhammar skötte bland dem principalstämman, vid de andra flyglarne sutto hrr John G. Jacobsson och hans liksom hr Stenhammars f. d. lärare, hr Rich. Andersson. Beethovens tillfällighetsverk »Wellingtons Sieg» följde härpå. Det sönderfaller i 2 afdelningar, den första innehållande Engelsmännens uppmarsch (Rule Britannia), Fransmännens, d:o (Marlbrough-marsch), Slaget, Stormmarsch (Fransmännens nederlag); andra afdelningen: Segersymfoni. Stridens teckning med bastrumma, trummor och af harskramlan framställda gevärssalvor är genialiskt funnen. Utrymme saknas oss att närmare omnämna detta verk, dess uppkomst etc. Efter ett par sänger af Wagner med orkester, sjungna af fru Möller, som af bifallet föranleddes att omtaga den sista (»Träume»), afslöts matinéen med Wagners storartade instrumentalkomposition: Gudarnes intåg i Valhall ur »Rheingold», hvars utförande, liksom konserten i det hela, väl förtjänade den hyllning publiken ägnade hr Aulin och hans orkester jämte biträdande solister.

Musiknotiser

från hufvudstaden och landsorten.

Kgl. teatern. K. sachsiske kammar-sångaren, operatenoren i Dresden Georg Anthes, hvars framgångsrika gästspel här förra våren genomgick sjukdom afbröts, kommer i dessa dagar att börja ett nytt sådant. Bland roller, som han nu kommer att utföra, nämnas Stoltzing i »Mästersångarne», Tannhäuser, Lohengrin och Raoul i »Hugenotterna».

Under inöfning äro, såsom förut nämnts, Wagners »Rheingold» och tvåaktsoperan »Tifania» af franske komponisten Neuville. Repriser af »Bar-

beraren», med fru Hellström som Rosina, samt af »Ernani», med hr Ödmann i titelpartiet äro att förvänta.

Operans porträttgalleri har nyligen fått en synnerligen värdefull tillökning i ett till detsamma öfverlämnat större porträtt i olja af madame Sophie Soulier Hus, utfördt af C. F. von Breda.

Madame Hus (läs Ys) var en mycket talangfull fransk skådespelerska, som åren 1784—87 var engagerad vid den »Kongl. franska truppen», hvilken 1781 hitkom med den berömde skådespelaren Monvel och hvilken åren 1783—92 under gemensam ledning med Kongl. operan uppträdde på teatern i det s. k. »Gamla Bollhuset». Ett litet äfventyr, hvori madame Hus var hjältinnan, gaf anledning till en teaterpjäs, »la Desertrice eller Rymmerskan», hvars författande tillskrefs Gustaf III.

Stipendier för svenska tonsättare. Med förra årets slut utgick ansökningstiden till erhållande af stipendium från det i Musikaliska akademiens stat uppförda reservationsanslaget äfvensom ansökningstiden om förlängning af sådant stipendium. Stipendium utgår med minst 1,000 och högst 2,000 kr. om året.

Som sökande ha anmält sig Ruben Liljefors och O. Moralès, båda äldre sökande, samt N. Malmberg, H. Sedström, Einar Skagerberg och P. Wretblad, nya sökande.

100:de årsdagen af Adolf Fredrik Lindblads födelse inträffar d. 1 febr. Han föddes nämligen d. 1 febr. 1801. Den berömde tondiktarens porträtt med biografi intogs, som bekant, i denna tidnings första nummer för två år sedan.

Konsert gifves söndagen den 20 d:s af hrr Julius Ruthström, violinist, och Bror Pettersson, violoncellist. Biträde kommer att lämnas af fru Dagmar Möller och hr John G. Jacobsson. Lokal blir Musikaliska akademiens stora sal.

De större musikskolorna härstädes ha börjat sin vårtermin i dessa dagar, Rich. Anderssons »Musikskola» samt fröken Carlheim-Gyllenskölds »Stockholms Musikinstitut» d. 7 jan., fröken Hedv. Svensons »Musikskola» d. 15 d:s. Närmare upplysa annonser å sista sidan i denna tidnings båda första nummer för året.

Konserter. Violinvirtuosen Charles Gregorowitsch, hvars utmärkta violinspel vi här först fingo göra bekantskap med för ett år sedan, kommer att härstädes gifva två konserter, af hvilka den första äger rum i Musikaliska akademiens stora sal den 5 februari. Därefter anträdes en turné

till de flesta af Sveriges städer tillsammans med pianisten hr Edvard Fazer. — Den här likaledes bekante violoncellisten från Helsingfors Georg Schneevoigt med fru, f. Sundgren, pianist, företager i februari en skandinavisk konsertturné, börjande 1 febr. i Stockholm.

Filharmoniska sällskapet har nyligen haft sammanträde för kompletteringsval i styrelsen, och efter aflidne styrelseledamoten ingenjör Erik Jonsson valdes kamreraren H. Arbman samt efter likaledes aflidna fröken Dana Wessblad förutvarande suppleanten, fru A. Santesson, och i hennes ställe ingick som suppleant fröken Maria Rydberg.

Nationalsångstävlingen. Komitén för denna sångtävling sammanträdde d. 29 dec., då det upplystes att skrivelser inkommit om bildandet af nationalsångkörer i Halmstad och Eskilstuna. Som man sålunda har att vänta stor anslutning från landsorten, beslöt komitén att genom cirkulär meddela dessa körer, att alla tio sångerna utan gallring skola inöfvas samt att publiken genom omröstning skall afgöra, hvilken sång som slagit mest an.

Emma Holmstrand, den unga, begåfvade svenska sångerskan, under några år en omtyckt artist vid Stockholmsoperan, befinner sig för närvarande i Monte Carlo såsom medlem af ett första rangens operasällskap med konstnärliga celebriteter såsom Rose Caron och de Nuovina, Tamagno, Alvarez, Renaud, Soulaeroix m. fl.

Fröken Thyra Schubert, en ung, från Stockholm bördig sångerska, som studerat vid konservatorium härstädes och i Wien samt sedan profsjungit i Wiesbaden, har nyligen å Stadtteatern i Lübeck sjungit Elisabeths parti i »Tannhäuser» och mottogs särdeles välvilligt af publiken.

Fru Ellen Gulbranson uppträdde den 24 nov. å en konsert i Bruxelles och föredrog under lifligt bifall sångnummer ur »Fidelio» och »Götterdämmerung.» I dec. medverkade sångerskan vid en elegant konsert i Krolls etablissement, Berlin, till förmån för de tyska soldaterna i Kina, då hon med Schuberts »Die Allmacht» etc., som det säges »grep åhörarnes hjärtan med sin silfverklara» stämma. I Wien har fru G. nyligen konserterat, då hon biträdde af ett »underbarn», den 11-åriga violinisten Stefi Geyer från Budapest, som väckte stort upseende. Hon är elev af den berömde Jenö Hubay.

Fru Sigrid Arnoldson-Fischhof har utnämnts till kammarsångerska hos storhertigen af Hessen.

I första numret af Neue Musikzeitung för i år finner man ett vackert profilporträtt af Sigrid Arnoldson med hennes namnteckning samt en mycket berömmande, sympatiskt skriven uppsats om henne och hennes konstnärsskap.

En ny svensk-amerikansk sångerska, fröken Maria Lindström, har nyligen debuterat i Worcesters förnämsta konsertsalong, hvarom amerikanska tidningar innehålla spaltlånga, berömmande recensioner.

Den unga sångerskan, som i Stockholm studerat musik för hr W. Lindberg, är född i Södertelje den 10 juli 1879.

I vår väntas fröken Lindström på besök till fosterlandet och torde då äfven låta höra sig i Stockholm.

Musikaften för arbetare. Som bekant hafva sedan omkring åtta år tillbaka af musikaliskt intresserade i hufvudstaden anordnats billiga konserter för arbetare, afseende att bereda dessa tillfälle till god musikalisk underhållning. Dessa ha i regeln gifvits å Vetenskapsakademien om lördagsaftnarna och nästan alltid för fulla hus. Ledningen af dessa musikställningar ligger i händerna på professorskan Netzel, hvilken med oförtröttadt nit egnar sig åt den vackra saken, och välvilliga medverkande hafva heller icke saknats. Nyligen biträdde vid en af dessa konserter grefvinnan Math. Taube, som därvid sjöng recitativ och aria ur operan »Ernani» samt, sekunderad af obligat-violin och piano, Viktor Rydbergs »Din frid, var han en drömgestalt?» satt i musik af professorskan Netzel.

Hertiginnan af Dalarne bevisade större delen af konserten.

Arbetareinstitutets folkkonsert söndagen den 6 d:s bjöd på följande program: Sonat för violin och piano af Beethoven; Berceuse af Neruda; Biet af Schubert, för violin; Ständchen och Ave Maria af Schubert för orgelharmonium; sånger af Myrberg, Schumann, Kjerulf, Hallström m. fl. Biträdande voro fru I. Lundqvist, frökarna M. Ohlson och E. Skarstedt samt hr G. Heintze.

Svensk musik i Tyskland. Gustaf Häggs pianotrio op. 15 utfördes nyligen i Stuttgart vid pianisten Otto Hallenbergs andra kammarmusikaften och rönt ett odeladt sympatiskt mottagande af kritiken.

Stuttgarter neues Tageblatt yttrar: »Arbetet präglas af en storartad uppfinningsförmåga och utmärker sig för öfrigt genom teknisk skicklighet och klangverkan. De tre snabba satserna ha en kärnfull och lidelsestark karaktär; andantet, buret af ett fint poetiskt skaplynne, bildar en välgörande

motvikt till de båda yttersatsernas upprörda tonvågor.»

Förra säsongen spelades Emil Sjögrens violinsonat i e-moll af pianisten Hallenberg jämte violinisten Kruse och rönt stor framgång hos kritik och publik.

Hr Henning R. Wejdling, den bekante danskomponisten och exekutören af dansmusik härstädes under säsongen, annonserar i dagens nummer att han nu återkommit hit och börjar sin 8:de årssäsong såsom sådan. Hr Wejdling, som förut varit mycket anlitad för danstillställningar i hufvudstaden, känd såväl för taktfast exekution som godt program, kommer antagligen äfven i år att blifva eftersökt.

Upsalasångarnes Parisfärd 1900 af Knut Nyblom (anmäld i Sv. M. T:s sista nummer förl. år) har haft en strykande åtgång. Första upplagan var slutsubskriberad, innan ännu tryckningen af densamma hunnit afslutas. En ny upplaga blef under loppet af julveckan äfven fullständigt slutsåld. I medio af januari utkommer en tredje upplaga, å hvilken subskription redan ingått till förläggaren i Stockholm (Hasse W. Tullbergs förlag) från olika delar af Sverige samt äfven från Norge, Tyskland, Frankrike och Holland.

Göteborg. På stora teatern har af pjäser med musik under första veckorna af året uppförts »Vermäländingarne», »Den nya garnison» och »Lilla Helgonet». Teatern har som vanligt äfven bjudit på en komisk nyårspjes. Folkteatern har fortfarit med »Den förgyllda lergöken». D. 11 jan. hade Filharmoniska sällskapet en musikaf-ton i Stora börssalen för aktiva och passiva medlemmar utan entréafgift. Sönd. d. 13 gafs i Realläroverkets sal af dir. Fr. Kuhlau med omkr. 50 mans orkester »1:a Folk-Symfonikonserten» med följande program: 1 Fr. Kuhlau: uvertyr i symfonisk stil; 2 Massenet: Den heliga jungfruns sista sömn; 3 Mozart: aria ur »Figaros bröllop» (Hr Bygren); 4 Haydn: Symfoni n:o 12, B-dur. Konserten började kl. 6 eftermiddagen.

Från våra grannland.

Kristiania. Dec. 27—jan. 12. Nationalteatern har utom dramatiska pjäser haft att bjuda ett par symfonikonsalter, d. 30 dec., med upprepning af den senaste, och d. 8 jan. en Wagnerkonsert, hvarvid utfördes ur »Tannhäuser» uvertyr, Wolframs första sång och cavatina, »Walkyrian»: Wotans afsked och eldbesvärjelsen, »Mästersångarne»: inledning till 3:e akten, samt vidare »Drömmar» och till slut Valkyrieriden. Centralteatern har gifvit »Resan till Kina» och »Fjeldevenytret»; Eldorado Offenbachs enakts-

operett »Fritz och Lisa» jämte nyårspjes. D. 12 jan. konserterade här för första gången sångerskan, frök. Ellen Beck med hr Eyvind Alnæs såsom ackompagnatör. Frk. E., i Köpenhamn väl bekant, intresserade mycket genom sin vackra omfångsrika röst. Programmet upptog aria (Fides') ur »Profeten», aria ur »Cid» af Massenet samt sånger af Grieg, Sinding, Lange Müller och Bechgaard.

Helsingfors Dec. 27—jan. 8. Af pjäser med musik har under denna tid Svenska teatern gifvit »Vermäländingarne» samt »Stor-Klas och Lill-Klas», Finska teatern »Egmont» samt Folkteatern »Elfjungfrun» och »Nerkingarne». De populära konserterna i Societetshuset under dir. Rob. Kajanus' ledning (några i veckan å 1 mark) hafva fortgått, liksom förut under flera år, och på Nyårsdagskonserten medverkade violinvirtuosen Novacek. — Konsert gafs äfven Nyårsdagen i Nya kyrkan af sångaren, friherre Axel von Kothén och organisten Oscar Merikanto, då 4 sånger af den förstnämnde utfördes, hvilka omnämnas såsom sångbara och anslående. Den 29 dec. började fru Anna Hofmann-Uddgren med sällskap af 18 personer på Brunnshustatern uppföra »Den förgyllda lergöken eller kolingarnes midsommarnattsdröm» revy i 2 akter af Emil Nordlander. Ett par konserter af körföreningar ha gifvits här på nya året.

Köpenhamn. Dec. 27—jan. 11. kgl. teaterns lyriska spellista denna tid har upptagit »Lohengrin», »Carmen», »Elverhøj» och »På Sicilien». Kasino-teatern har fortfarande gifvit »Lyckobarnet» med fru Norrie som gäst. Vid Paläkonserterna 1 o. 6 jan., med blandadt vokal- och instrumentalprogram, ha som solister medverkat sångerskan fru Hedvig Quiding-Faaborg, pianisten Helga Theiss samt violinisterna Olof Petersen och Georg Hoeberg. D. 11 jan. gafs konsert af violoncellisten Herman Sandby med orkester under kapellm. Fr. Rungs ledning. Programmet upptog tre violoncellkonserter, af Hugo Becker op. 10, A-dur, af Dvorak op. 104, H-moll och af Svendsen op. 7 D-dur.

Från andra land.

Paris. Stora operans första novitet för året, »Astarte» af Xavier Leroux är ämnad af fås upp redan i januari. De öfriga äro »Le roi de Paris» af Georges Huë, »Le roi d'Ys» af Lalo, »Les barbares» af Saint-Saëns, som däraf har två akter färdiga. Den tredje och sista ämnar han fullborda i Algier, dit han nu begifvit sig.

Milano. Leoncavallos nya opera »Zaza» mottogs med stort bifall vid

första uppförandet den 10 nov. på Teatro Lirico. Signora Storchio var en utmärkt framställarinna af titelrolen och bidrog mycket till framgången. Den berömda Scalateatern härstädes är åter försatt i en finansiell kris. Om det ej lyckas förvaltningen att erhålla årlig subvention af 1/2 million lire, så tör teatern åter få stängas nästa vår.

Wien. På hofoperan upplefde »Lohengrin», i alldes oförkortadt skick, sin 300:de föreställning d. 27 sisl. december.

Musikförlagsfirman C. F. Peters i Leipzig kunde den 1 december fira sitt 100 års-jubileum. Firman, hvars Edition Peters och Bibliotek Peters förvärfvat densamma ett ansedt världsrjykte, grundades af Carl Friedrich Peters, som 1814 inköpte den af Kühnel & Hoffmeister år 1800 bildade »Bureau de musique». Under sin första tillvaro förlade firman de äldre tonsättarnes arbeten: Bach, Spohr, Moscheles m. fl. stodo då på programmet. Men sedan den nuvarande innehafvaren af firman, d:r Max Abraham, kommit till styret, upptogs Weber, Schumann, Mendelssohn, Chopin, Meyerbeer och mångfaldiga andra i Edition Peters, allt första rangens musik, i billiga men utmärkta upplagor. För att nå sitt mål har firman aldrig skytt några kostnader, men så har resultatet af dess mångåriga verksamhet, som man vet, blifvit glänsande, både i konstnärligt och ekonomiskt hänseende.

Dödsfall.

Senkrah, Arma Loretta, utmärkt violinist (hette egentligen Harknes), f. 6 juni 1864 i Newyork, † i Weimar d. 5 sept. 1900 Arma Senkrah yppade tidigt stor musiktalang, lärde i hemmet både piano- och violinspel, blef, 10 år gammal, af sin moder (skottska) förd till Tyskland (Bremen, Leipzig) och fick 1876 i Bryssel Wieniawski och sedan Vieuxtemps till lärare samt vidare, såsom elev vid Paris-konservatoriet Massart. Hon uppträdde där på Collonnes konserter och i London, gjorde sedan i Tyskland stor lycka som violinist. I Stockholm hade man tillfälle att få höra den vackra och talangfulla konstnärinnan 1883, då hon spelade under mellanakter på Nya Teatern. Gift 1888 med en juridisk embetsman Hoffman i Wiesbaden slutade hon sitt konserterande. Hon dog för egen hand, såsom det säges genom föranledning af olyckliga familjeförhållanden.

Svensk Musiktidning

Nordiskt Musikblad. — 21:de årgången. — För hvarje musikaliskt hem,

utgifves 1901 efter samma plan som förut, innehållande *populär läsning i Musikaliska ämnen, porträtter med biografier och musikbilaga*. Tidningen utkommer såsom förut två gånger i månaden (utom juli—aug., »den döda säsongen») till ett pris af 5 kronor pr år, lösnnummer 25 öre. Prenumeration sker här å *Expeditionen, Kungstensgatan 56, 3 tr., i bok- och musikhandeln*, å posten och tidningskontor. I landsorten prenumereras bäst å *posten*.

Obs.! Nyttan af en musiktidning för musikbildningen i hemmet torde ej kunna bestridas. Framför dagliga tidningar eger en sådan fördelen att den förvaras och bildar, så att säga, en musikhistorisk uppslagsbok. Rätta platsen för utgifvandet af en musiktidning är hufvudstaden, der musiklivet är högst och rikast utveckladt. Svensk Musiktidning meddelar ock en kontinuerlig redogörelse för musiklivet i vår hufvudstad, i landsorten samt i Norges, Finlands och Danmarks hufvudstäder, utförliga biografier med fina porträtt, instruktiva artiklar, följetonger m. m. Musikbilagan innehåller verkligt värdefull musik.

Hedvig Svensons Musikskola.

Vårterminen börjar Tisdagen den 15 Januari.
Anmälningar mottagas Fredagen den 11 och Lördagen den 12 Januari kl. 12—4 e. m.

i skolans lokal Tegnérsgatan 9, n. b.

därefter Tisdagar och Fredagar kl. 1—2 e. m. i min bostad Storgatan 46, 2 tr. (andra huset fr. Banérgatan). Telefon Östermalm 34 28.
Prospekt tillhandahålles.

Hedvig Svenson.

(S. T. A. 82419)

Stockholms Musikinstitut,

Brahegatan 7 B, öfver gården 1 tr. upp.

Vårterminen börjar den 7 Januari.

Undervisningsämnen: *Pianospelning* och *Harmonilära*. Anmälningstid: den 4 och 5 Jan. kl. $\frac{1}{2}$ 1— $\frac{1}{2}$ 3. Efter terminens början mottagnings- och anmälningstid Måndagar och Torsdagar kl. $\frac{1}{2}$ 1— $\frac{1}{2}$ 2.

För närmare redogörelser tillhandahålles prospekt.

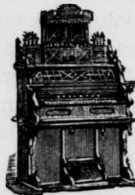
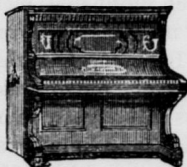
Sigrid Carlheim-Gyllensköld.

Skandinaviska Pianofabriken,

32 Mäster-Samuelsgatan 32,

rekommenderar

sin tillverkning af utmärkta, af framstående musici vitsordade **Pianos** och **Orglar** till billiga priser. Full garanti. Goda betalningsvilkor. Begagnade instrument tagas i utbyte. Begär priskurant.

J. G. MALMSJÖ

Kongl. Hofleverantör.

Pianofabrik.

GÖTEBORG,

Etablerad 1843.

21 första pris bland hvilka **Guldmedalj**

Malmö 1896 och Stockholm 1897

"för utmärkta flyglar och pianos"

ensam bland svenska pianofabriker.

Begagnade instrument tagas i utbyte.

Bekväma afbetalningsvilkor.

Talrika intyg från framstående musici och konstnärer.

Svensk Musiktidnings musikbilaga

1900

till helårsprenumeranter utgöres af

MUSIKALBUM

XIII

10 sidor, innehållande

för piano 2 händer:

Knut Bäck: Fantastycke.

Gustaf Hägg: Humoresk.

Vilh. Stenhammar: Polska.

för en röst (baryton) med piano:

Karl Valentin: I skördetid (e—e).

Pris 75 öre.

J. LUDV. OHLSON
STOCKHOLM
Hamngatan 18 B.
Flyglar, Pianinos och Orgelharmonier af de bästa svenska och utländska fabriker i största lager till billigaste priser under fullkomligt ansvar för instrumentens bestånd.
Obs.! Hufvuddepot för Blüthners och Rönisehs världsberömda Flyglar och Pianinos.

Baler, Soaréer och Bröllop!

Danskomponisten

Henning R. Wejdling,

känd och erkänd i Stockholm som skickligaste exekutör af storslagen, utmärkt vacker, taktfast

**** DANS-MUSIK ****

utför sådan på piano. — Mångårig vana och träffsäkerhet. Hrr musikhandlare mottaga order, liksom äfven direkt till min bostad.

42 Vasagatan, 4 tr. — Rikstel. 16 20.

Referens: Hofmusikhandlare Lundquist och öfriga hrr musikförläggare.

Nyligen har utkommit och sändes på begäran gratis och franko

Antiqvariats-Katalog N:r 64. Musikvetenskap.

Musikens och sångkonstens historia och teori, Verk öfver musikinstrumenter (Hajdekes samling) Praktisk musik (profan- och kyrkomusik). Porträtt och autografer af musici och skådespelare.

Antiqvariat Gilhofer & Ranschburg in Wien, I, Bognergasse 2.
(S. T. A. 82916)

Innehåll: Carl Lejdström (med porträtt). — Utländsk musikproduktion under förlidet år. — Musikrevy från Dresden. Återblick på sist förflyttna höstsäsong af G. W. — Musikpress och Litteratur. — Följetong: Paganini »Carneval» på Tahiti. — Från scenen och konsertsalen. — Musiknotiser från hufvudstaden och landsorten, från våra grannland och andra land. — Dödsfall. — Annonser.